

4. april 2019

19/02792

ENERGIKLAGENÆVNETS AFGØRELSE

i sag om genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 14. februar 2019

Energiklagenævnet har modtaget en anmodning om genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 14. februar 2019 med j. nr. 18/00246 fra [xxx] (herefter klager).

Energiklagenævnet afviser anmodningen om genoptagelse.

ENERGIKLAGENÆVNET

NÆVNESEN HUS

Toldboden 2

8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00

CVR-nr. 37 79 55 26

EAN nr. 5798000026070

ekn@naevneneshus.dk

www.naevneneshus.dk

1. Klagen til Energiklagenævnet

Klager har ved e-mail af 3. marts 2017 anmodet Energiklagenævnet om at genoptage nævnets sag med j. nr. 18/00246, som blev afgjort den 14. februar 2019.

Ved afgørelsen afviste Energiklagenævnet klagers anmodning om genoptagelse af Energiklagenævnets sag med j. nr. 1021-15-57, som blev afgjort den 13. juli 2016. Energiklagenævnet begrundede afslaget med, at der ikke var fremkommet sådanne nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at den ville have fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med Energiklagenævnets afgørelse af 13. juli 2016.

2. Sagens oplysninger

Silkeborg Kommunes byråd godkendte den 27. februar 2012 et projektforslag fra Silkeborg Varme A/S om tilslutningspligt og pålagde ved afgørelse af 12. marts 2012 klagers ejendom tilslutningspligt til Silkeborg Varme A/S.

Klager indsendte den 9. april 2012 en klage til Energiklagenævnet over Silkeborg Kommunes afgørelse om pålæggelse af tilslutningspligt. Energiklagenævnet stadfæstede ved afgørelse af 21. december 2012 med j. nr. 1021-12-63 Silkeborg Kommunes afgørelse af 12. marts 2012 om at pålægge klager tilslutningspligt.

Ved e-mail af 13. januar 2013 anmodede klager om genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 21. december 2012, da klager oplyste, at omstilling til fjernvarme på klagers ejendom ville blive uforholdsmæssigt bekosteligt. Energiklagenævnet traf afgørelse den 8. april 2013 om at imødekomme

genoptagelsesansøgningen og hjemviste sagen til Silkeborg Kommune. Silkeborg Kommune afgjorde herefter på ny sagen ved afgørelse af 30. april 2015, hvor kommunen efter en konkret vurdering fandt, at omstilling til fjernvarme ikke ville være uforholdsmæssigt bekosteligt.

Energiklagenævnet stadfæstede ved afgørelse af 13. juli 2016 med j.nr. 1021-15-57 Silkeborg Kommunes afgørelse. Sagens baggrund er nærmere beskrevet heri. Der henvises således til denne tidligere afgørelse.

Ved e-mail af 13. september 2016 anmodede klager om genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 13. juli 2016. I den forbindelse anmodede klager Energiklagenævnet om at se på hele grundlaget for pålæggelse af tilslutningspligt. Energiklagenævnet afviste den 21. februar 2017 at genoptage sagen. Sagens baggrund er nærmere beskrevet i Energiklagenævnets tidligere afgørelse af 21. februar 2017 med j. nr. 1021-16-31, hvorfor der henvises til denne.

Den 14. marts 2017 anmodede klager på ny om genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 13. juli 2016 set i lyset af de argumenter, som fremgår af advokat Jørgen Christian Dan-Weibels brev af 25. oktober 2013 til Silkeborg Kommune. Energiklagenævnet afviste ved afgørelse af 14. februar 2019 at genoptage sagen. Sagens baggrund er nærmere beskrevet i Energiklagenævnets afgørelse af 14. februar 2019 med j. nr. 18/00246. Der henvises således til denne afgørelse.

Den 3. marts 2019 anmodede klager om genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 14. februar 2019, da klager var af den overbevisning, at Energiklagenævnet i afgørelsen af 14. februar 2019 manglende at svare på to meget afgørende faktorer.

3. Klagers bemærkninger

Til støtte for ansøgningen om genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 14. februar 2019 henviser klager til, at Energiklagenævnet i afgørelsen mangler at inddrage to meget afgørende faktorer:

"Hvor finder jeg i lovmaterialet at store kraftvarmeverker med en el-produktions-kapacitet der ligger over 100MW el – at de må anvende tilslutningspligt? Silkeborg Kraftvarme værk har en el-kapacitet der ligger over 100 MW, og derfor må Silkeborg Kraftvarme iflg varmeforsyningsloven ikke anvende tilslutningspligt og forblivelsespligt, når der skal udvides med fjernvarme

I restinformation – bekendtgørelse af lov om varmeforsyning – står §14a – Energi- forsynings- og klimaministeren kan, efter forhandling med de kommunale organisationer, fastsætte regler om tilslutningspligt, herunder om dispensation, når tilslutningspligten er besluttet af kommunalbestyrelsen inden den 01 januar 2019."

4. Retsgrundlaget

En myndighed kan i visse tilfælde genoptage behandlingen af en sag. Det gælder navnlig i tilfælde, hvor der i forbindelse med en anmodning om genoptagelse fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med myndighedens oprindelige stillingtagen til sagen. Sagen kan bl.a. også genoptages, hvis der er mangler ved den oprindelige afgørelse, herunder væsentlige sagsbehandlingsfejl. Reglerne om genoptagelse følger af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger og er beskrevet nærmere i den forvaltningsretlige litteratur.¹

5. Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Det er Energiklagenævnets opfattelse, at Silkeborg Kommunes behandling og godkendelse af projektforslaget om tilslutningspligt er sket i overensstemmelse med reglerne i varmemforsyningsloven² og tilslutningsbekendtgørelsen.³ Energiklagenævnet henviser i afgørelsen af 14. februar 2019 til Energiklagenævnets tidligere afgørelse af 28. maj 2014 for en nærmere begrundelse herfor. Af afgørelsen fremgår følgende:

”Kraftvarmeværket, som ejes og drives af Silkeborg Varme A/S, har en eleffekt på 108,5 MW, og kraftvarmeværket (produktionsenheden) er dermed ikke omfattet af varmemforsyningsloven, da kraftvarmeværket ikke er et kollektivt varmemforsyningsanlæg i varmemforsyningslovens forstand. Silkeborg Varme A/S ejer og driver, udover kraftvarmeværket, en række midlertidige varmecentraler (mobile enheder) og en række spids- og reservelastanlæg. Fra disse tre anlægstyper fremføres varmen til en række fordelingsanlæg, hvorfra varmen distribueres ud til forbrugerne.

Det fremgår af varmemforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 2, at der ved kollektive varmemforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra kraftvarmeværker (fremføringsanlæg). I den konkrete sag ejer og driver Silkeborg Varme A/S også fremføringsanlægget mellem kraftvarmeværket og forbrugerne. Energiklagenævnet finder, at fremføringsanlægget er et kollektivt varmemforsyningsanlæg i varmemforsyningslovens forstand, jf. § 2, stk. 1, nr. 2.

Det er Energiklagenævnets vurdering, at projektforslaget om pålæg af tilslutningspligt samt de konkrete afgørelser om pålæg af tilslutningspligt må forstås således, at der pålægges tilslutningspligt til Silkeborg Varme A/S som sådan, dvs. både til produktionsenheden og fremføringsanlægget. Energiklagenævnet finder herefter, at Silkeborg Kommunes pålæg om til-

¹ Forvaltningsret - Almindelige emner, 6. udgave af jurist- og økonomforbundets forlag, s. 559.

² Dagældende lovbekendtgørelse nr. 523 af 22. maj 2017 om varmemforsyning. Den er i dag erstattet af lovbekendtgørelse nr. 64 af 21. januar 2019.

³ Nugældende bekendtgørelse nr. 904 af 24. juni 2016 om tilslutning m.v. til kollektive varmemforsyningsanlæg.

slutningspligt er pålagt til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, da tilslutningspligten er pålagt til fremføringsanlægget, jf. varmemforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 2.

Energiklagenævnet finder på den baggrund, at projektforslaget om tilslutningspligt samt de konkrete afgørelser om tilslutningspligt med rette er behandlet og godkendt efter varmemforsyningsloven og tilslutningsbekendtgørelsens regler herom. Silkeborg Kommune har således haft hjemmel i varmemforsyningsloven til at godkende projektforslaget og til at pålægge tilslutningspligt i de konkrete afgørelser.”

Energiklagenævnet vurderer på baggrund af ovenstående samt det af klager anførte ikke, at klager er fremkommet med sådanne nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at denne ville have fået et andet udfald, hvis oplysninger havde foreligget i forbindelse med Energiklagenævnets afgørelse af 14. februar 2019.

6. Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet afviser anmodningen om genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 14. februar 2019.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand i henhold til pkt. 4 i formandsbemyndigelsen af 30. november 2009 efter varmemforsyningsloven, jf. § 6, stk. 2, og stk. 5, i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på hjemmesiden www.naevneneshus.dk under menupunktet Nævne > Energiklagenævnet > Tidligere afgørelser.

På nævnets vegne

Peter Ulrik Urskov
Nævnensformand

/Stine Bukdahl
Chefkonsulent, cand.jur.

Afgørelsen er sendt til:
[xxx]
Silkeborg Kommune